

V Německu došlo k dramatickému nárůstu počtu znásilnění, ve kterých v míře větší než malé figurují jako pachatelé takzvaní *migranti*. Nedávno znásilnili tři Turci šestnáctiletou německou dívku tak brutálně, že na následky útoku téměř zemřela. Musela jí být zavedena **kolostomie** a do konce života nebude schopná mít děti. Podle společného prohlášení policejního ředitelství a státního zastupitelství v německém městě Mohuč (Mainz)

byl tento nepředstavitelně krutý zločin spáchán na bezbranné dívce dne 15. února 2012.

Tento bestialní barbarský útok se odehrál v parkovacích garážích ve Wormsu, kde byla dívka opakovaně znásilněna, bita a mučena. To však jejím mučitelům nestačilo. Znásilnili dívku láhví, poté rozbili hrdlo láhve a tento akt zopakovali. Přitom jí poranili střeva a rozřízli dělohu. Nahá, v bezvědomí a hrůzně zmrzačená byla nalezena na místě činu. Po okamžité operaci strávila následující dny na hranici života a smrti, nakonec však útok přežila.

Následky jsou hrozné. Kvůli nezměnitelnému znetvoření střev jí musela být zavedena trvalá kolostomie. Genitální oblast je rovněž trvale poškozena. Dívka nebude nikdy schopna vést normální život, založit rodinu a mít děti. Bude potřebovat neustálou emoční a psychologickou péči. Její rodina ji bude muset být neustále nablízku, dávat jí najevo, že je nepostradatelná a že má stále někoho, kdo ji bude vždy milovat, protože riziko sebevraždy je obrovské. V podobných případech se totiž oběti znásilnění často pokouší o sebevraždu a z toho důvodu musí být hospitalizovány v psychiatrické léčebně.

Pachatelé byli tři mladíci tureckého původu, zatímco čtvrtý „pouze“ brutálnímu zločinu přihlížel.

Znásilnění je běžným jevem v islámském světě. Německé úřady jsou však touto situací zcela zaskočený a evidentně už nejsou schopny ochránit občany. Například v Kolíně nad Rýnem (Köln) je zhruba 70-80 % pachatelů znásilnění tureckého původu. Přesnou příčinu tohoto chování nikdo nezná, jde však pravděpodobně o kombinaci nábožensky motivované **misogynie**, přehnaného důrazu na **macho** kulturu a v neposlední řadě o koordinovanou oficiální kampaň, ve které jsou znásilnění německých žen bagatelizována.

Tento brutální čin byl však neobvyklý i v rámci této konkrétní skupiny. Přesto však o činu podrobně referovaly pouze některá lokální média. V celostátních sdělovacích prostředcích nikdo ani nepípnul. A to z důvodu, jak již všichni začínáme tušit, že zde existují jasné příkazy, že o zločinech spáchaných přistěhovalci nesmí být referováno.

Pokuta pro tureckého násilníka

V jednom z dalších případů byl turecký násilník soudem osvobozen. V tomto příkladu státního nadřezování přistěhovalcům v té nejčistší formě, nemusel 45-ti letý Turek, který znásilnil dvě

ženy, jít za své činy do vězení. Jedna z jeho obětí, šestadvacetiletá žena z Ludwigsburgu, která je vážně nemocná (trpí astmatem), byla napadena ve chvíli, kdy měla astmatický záchvat. Turek byl odsouzen k zaplacení směšné částky ve výši 2400 Eur za způsobenou bolest a utrpení a rozsudek přijal se spokojeným úsměvem. Přítomní v soudní síni byli naopak šokováni touto neuvěřitelnou shovívavostí. Stejný Turek přitom již dříve znásilnil jinou ženu, tentokrát ve vlakovém kupé v jižním Německu.

Pachatel se během soudního přelíčení ochotně k činu přiznal, protože mu soudce nabídl snížený trest výměnou za přiznání. Při čtení rozsudku byl vysoce oceněn za jeho ochotu se přiznat. A co se týče částky 2400 Eur, tak tu nakonec může splácet v minimálních splátkách.

Tohle je perverze právního systému, který podle všeho již nefunguje, jak o tom podaly zprávu místní noviny Ludwigsburger Kreiszeitung dne 13. dubna 2011.

Cikánské rodiny slaví: zatímco pachatel je na útěku, jeho oběť potřebuje trvalou psychiatrickou péči

Cikáni, kteří imigrovali do Německa z Kosova, spáchali jedno z nejbrutálnějších znásilnění jaké Německo kdy poznalo. Přesto však okresní soud v Arnsbergu propustil obžalované z vazby, což umožnilo jednomu z útočníků uprchnout. Jeho oběť byla mezitím umístěna na uzavřené psychiatrické oddělení.

V pojednáváném případě měl okresní soud v Arnsbergu vynést rozsudek nad obzvláště zvrácenými přistěhovaleckými násilníky. Začneme se šéfem gangu, Haljiljem. Cíkán, narozený v Kosovu v roce 1976, který neumí číst ani psát. V Německu žije od roku 1990, ze školy byl vyloučen pro zanedbávání školní docházky. V roce 1995 si vzal Němku, se kterou měl dvě děti. Poté žil se Srbkou v Düsseldorfu, se kterou měl další dvě děti. V současné době žije s jinou ženou ve Wuppertalu, se kterou má další dítě. Tento ngramotný recidivista byl za dobu svého pobytu v Německu také odsouzen za krádež a podvod.

Další v řadě je jeho příbuzný, Cikán a ortodoxní muslim Muslija, který se narodil v Kosovu v roce 1982 a nemá žádné vzdělání, nebo výuční list, zato má však také mnoho dětí. Nakonec je zde další příbuzný, Seljman. Všichni tři, poblíž vestfálského města Schallenberg, nepředstavitelně brutálně znásilnili mladou německou dívku. Tento brutální akt spáchali současně vaginálně, análně a orálně, zatímco ji opakovaně bili do hlavy.

Během doby, kdy byla dívka léčena v **dětské** nemocnici v Siegen, se pokusila o sebevraždu. V současné době je umístěna v uzavřeném oddělení na **dětské** psychiatrické léčebně a její život je s největší pravděpodobností nadobro zničen. Zatímco Muslija, kterému arnsberský soudce velkoryse udělil kauci a tím pádem umožnil utéct, se bezpečně usadil zpět v Kosovu. Jeho poslední žena obdržela částku téměř 10 000 Eur jako „repatriační pomoc“ od německých daňových poplatníků – což bylo důvodem pro uspořádání velké oslavy, předtím než Muslija dal Německu finální sbohem.

Co se týče veřejnosti, představitelé režimu rozhodli, že má být držena o těchto strašných

zločinech v nevědomosti. Poněvadž by si pak mohla vytvořit předsudky proti jistým občanům. A takzvaná respektovaná – politicky korektní – média, statečně odvrací zrak a bez odmlouvání poslouchají Systémem vnucenou autocenzuru.

Německý originál “Pressesperre: Migranten vergewaltigen deutsche Mädchen” vyšel na stránkách Int. Network of Human Rights eV., přeloženo z anglické verze Michaela Colhazeho “Barbarous Beyond Belief” na stránkách Occidental Observer.